

זרע שמשון

רבי שמשון חיים
ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצ"ל
הבטיח למי שילמוד בספריו:
תשלומי חן וחסד ושלמא רבא
מן שמאי ועיניכם תראנה בנים
ובני בנים כשתילי ויתם סביב
לשולחנכם, חכמים ונבונים
ובתים מלאים כל טוב, גם עושר
גם כבוד לא יסופו מזרעכם וכו',
בני חיי ומוזוני טבי.

מלא העומר

רבי אריה לייב ב"ר משה
צינץ זצ"ל ביקש קודם
פטירתו שיתנו לו דף ורשם
בשארית כוחותיו:
מי שישתדל בהדפסת ספרי אהיה לו
למליץ. וכ"כ הגה"ק רבי צדוק הכהן
מלובלין וז"ל: הבטיח הגאון שיעשה
טובה לכל המושדלים והמסייעים
ברוצאת חיבוריו לאור, וכן היה באמת
שעשה טובה לכולם.
(הקדמה למלא העומר)

אבני נזר

רבי אברהם ב"ר זאב
נחום בורנשטיין זצ"ל
הבטיח קודם פטירתו:
אם ילמדו בספרים שלי,
אהיה למגן ולעזר גם אחר פטירתי
ממש כמו בחיים.
(ארץ צבי להגה"ק מקו"י גלוב עה"ת
עמוד רמ"ב) וכ"כ השם משמואל:
ובטח יהיה למליץ ישר
למיימנים בה

ילקוט סופר

רבי יוסף לייב ב"ר אליעזר
זוסמאן סופר זצ"ל
כתב בצוואתו למי שילמוד או יפרסם דבריו
אני אטיב עמכם להמליץ טוב בעדכם
לפני אל חי, ואם יבואו על קברי
יתפללו ויאמרו איה ממוורי תהלים
ג"כ אשתחוה גם אני לפני שמוע
קול בכיות עמו ישראל ברחמים
ואצטרף תפילתי עמכם
לטוב להם כל הימים

לב העברי

רבי עקיבא יוסף
ב"ר יחיאל שלעזינגר זצ"ל
כתב בצוואתו
בקשתי שטוחה שישתדלו
להדפיס ספרים שלי, ואני
תפילה להש"ת, צעק לבי אל ה'
בין בחיי בעוה"ז, ובעוה"ב אם
יהיה בכוחי, אקוה שלא להיות
כפוי טובה ח"ו, ובעולם האמת
אקוה כי לא יבושו בי תומכי.

אתוון דאורייתא

רבי יוסף
ב"ר יהודה ענגיל זצ"ל
העיד חתנו הגאון רבי יצחק
מנחם מארגענשטערן זצ"ל
בהספרו
רבינו בטרם עלה השמימה
הבטיח כל מי שייסייע בהדפסת
החיבורים שלו יהיה לו למליץ
ישר בעולם העליון

צדקת הצדיק

רבי צדוק
ב"ר יעקב רבינוביץ זצ"ל
אמר קודם פטירתו
שמבטיח כמו הבטחת בעל
מלא העומר שמי שידפיס
דבריו יהיה לו למליץ ישר

חזון יחזקאל

רבי יחזקאל ב"ר מרדכי
זלמן אברמסקי זצ"ל:
הג"ר שלום אייזן זצ"ל בעת
הספרו בשעת הלוייה הכריז:
נצטויתי מאת רבינו זצ"ל לפרסם,
שהבטיח שימליץ טוב לכל מי
שילמוד בספריו, וכן ימליץ טוב
לכל מי שיפיץ את חידושי תורתו.
(רבבות אפרים אורח ח"ב עמוד
רמ"ח, מלך ביפו פרק מ"ב).

בן לאשרי

רבי יצחק ב"ר אשר
אנשי הוורמז הרב
מרעננה זצ"ל כתב בספרו:
הנני מוסר מודעה שהחלטתי להתפלל
בלי נדר בכל יום על כל אלה שיעיינו
בספרי, ויגידו בשמי דברי תורה
לאחרים שיושעו מכל צרה
שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב.
וכל הלומד בספרי יזכה ליר"ש,
והצלחה בכל טוב, בזה ובבא
וסגולה גדולה בבית לכל הדברים.

שערי זבול

רבי זבולון
ב"ר אברהם משה המבורגר זצ"ל
הבטיח כמה פעמים שיעשה
טובה וימליץ טוב למי שיעשה
טובה לנשמתו, וכך חרות על
מצבתו

מלליצי יין עשר

די שטערקסטע סגולה פאר אלע פראבלעמען

פארוואס האב איך פראבלעמען אין שטוב?
פארוואס גייט מיך אזוי שווער מיט פרנסה?
פארוואס האב איך צער גידול בנים?
פארוואס קען די דאקטער מיך נישט העלפען?
פארוואס האב איך נישט קיין מזל?

תירוץ

זייל די מקטריגים לאזען נישט אז מיינע תפילות זאלען נתקבל ווערען
וואס איז די עצה? זיך איינקויפען מליצי יושר!

זייט מקיים די צוואה פון די זרע שמשון, פלאצקע גאון, אבני נזר, ילקוט סופר, צדקת הצדיק, לב העברי, רבי יוסף ענגיל, רעננה רב,
און ר' יחזקאל אברמסקי, ר' זבולון המבורגר זצ"ל וואס האבען מבטיח געווען צו זיין מליצי יושר
פאר ווער עס וועט פארשפרייטען אדער לערנען זייערע ספרים.

לע"נ הרה"ק המקובל המלוב"ן ר' יוסף ב"ר אברהם ריס זי"ע

סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה. כתב הש"ך (פרשת אמור) הטעם, שבכל אמה יש ששה טפחים, וכל טפח ארבעה גודלים, נמצא עשרים אמה הם ארבע מאות ושמונים אצבעות כמנין 'סכת', וכמנין 'לילית' הרשעה, והסוכה היא להגן עלינו משונאינו, ועד סך זה ששולטת בו זאת הרשעה אנו צריכים לסוכה, אבל למעלה מזה אין לה שליטה ואין צורך לסוכה. וזהו מה שאמרו (סוכה ב.) עד עשרים אמה אדם יודע שיושב בצל סוכה וכו', דהיינו בצל של קדושה, ולמעלה מעשרים אמה אין צורך לידיעה לפי שאין לה שליטה למעלה מעשרים.
ואף אברהם רצה להחליש כח זאת הרשעה ומשום הכי הושיבם בסוכה, וכמו שכתב המגלה עמוקות (פרשת ואתחנן אופן כפ"ד בהגהה) על 'ואקחה פת לחם', דקשה מהו הכפל של 'פת לחם', אלא שאברהם תיקן ת"פ מחנות של לילית כמנין שמה, ומשום הכי אף הקב"ה בצאתם ממצרים עשה להם סוכה כדי להגן עליהם מן המזיקין, לפי שהיו האויבים רודפים אחריהם מחמת מדת הדין שהיתה טוענת שעדיין לא נשלם הקץ. (זרע שמשון וירא אות ג.)

דירת עראי. הנה אברהם כבר ידענו שבירר המלכיות לישראל לטובתם, אבל הואיל שאברהם חפץ חסד הוא, היה משתדל לפטור ישראל אף מצער הגדול של הגלות, ובודאי שמה שהיה עושה למלאכים היה מתפלל להקב"ה שיעשה גם כן לישראל, לפיכך עשה סוכות למלאכים והושיבם תחתם כדי שאף הקב"ה יעשה כך לבניו לפוטרים מהגלות. וזהו דסוכה דירת עראי בעינן ולא דירת קבע, לפי שהסוכה היא תמורת הגלות, והגלות ראוי הוא להיות עראי ולא קבע ח"ו, ולכן אמר 'והשענו תחת העץ' ולא אמר 'שבו', דשיבה משמע קבע, אלא משען בעלמא דרך עראי. (זרע שמשון וירא אות ג.)

לע"נ ר' יוסף מנחם ב"ר יונה ווייס ז"ל יא"צ ו' תשרי

סוכה אינה נוהגת אלא בד' מינים. אמרו (סוכה לו:): בסוכות תשבו, סוכה של כל דבר, דברי ר' מאיר. ר' יהודה אומר אין סוכה נוהגת אלא בארבעה מינים שבלולב, והדין נותן, ומה לולב שאין נוהג בלילות כבימים, אינו נוהג אלא בארבעת מינים, סוכה שנוהגת בלילות כבימים, אינו דין שלא תהא אלא בארבעת מינים. והקשה בחידושי מהרא"ל צינץ, דכיון דילפינן מק"ו מלולב להצריך לסכך בד' מינים בלבד, הרי י"ל דרק מה שכשר לנטילה יהא ראוי לסוכה, אבל סיב ועיקרא דדיקלא ושאר חלקי העץ כשם שאינם כשרים לנטילה, כך יהיו פסולים גם לסכך. ותירץ דכיון שר' יהודה סובר שלולב צריך אגד, והאגד מן המצוה הוא, הרי שכל שכשר לאגד יש להכשיר גם למצות סוכה.

לע"נ הג"ר משה ב"ר יודא אריה רייזין זצ"ל יא"צ ט"ז תשרי

סוכה גזולה, וגדרו של 'קרקע אינה גזולה'. אמרו בסוכה (דף לא): סוכה גזולה והמסכך ברשות הרבים, ר' אליעזר פוסל, וחכמים מכשירין. אמר רב נחמן מחלוקת בשתוקף את חבירו והוציאו מסוכתו, ור' אליעזר לטעמיה דאמר אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו. אי קרקע גזולה - סוכה גזולה היא, ואי נמי קרקע אינה גזולה - סוכה שאולה היא. ורבנן לטעמיהו, דאמר ר' אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו, וקרקע אינה גזולה, וסוכה שאולה היא.

והקשו התוס' (שם ד"ה אבל) דהרי אמרו (סוכה כז:) דמודו חכמים דסוכה גזולה פסולה משום דכתיב 'לך'. ותירצו התוס', שאפשר להעמיד את הפסוק הפוסל סוכה גזולה, באופן שלא גזל קרקע אלא עצים בלבד, כגון שבעל הקרקע נתן רשות לחברו לבנות סוכה בחצרו, ולאחר שחברו בנה את הסוכה מעציו, בא בעל הקרקע והוציאו מן הסוכה וישב בה, מעתה, לפנינו סוכה שקרקעיתה אינה גזולה, אבל עציה גזולים, ולכן בעל הקרקע אינו יוצא ידי חובתו בסוכה זו משום סוכה גזולה.

והוסיפו התוס' וז"ל: ולא דמיא לקרקע, דבחזקת הבעלים עומדת, ולכך אין הקרקע גזולה, עכ"ל. וכוננתם, דאע"ג דחכמים סוברים גבי קרקע, דכיון דאינה גזולה, לכך סוכה שאולה היא וכשרה, כי זה דוקא בקרקע, דעומד בחזקת הבעלים, ולכן יש עליה תורת שאולה. משא"כ הכא שגזל מטלטלין, אין המטלטלין עוד ברשות הבעלים ולא שייך בהם שאלה, וממילא גזולים הם ביד בעל הקרקע, והרי הסוכה גזולה ופסולה משום כך.

וכוננת התוס' בזה הוא ליישב דהרי הדין הוא ד'כל המחבור לקרקע הרי הוא כקרקע, וא"כ כיון דעצי הסוכה הם מחוברים לקרקע, הרי דינם כקרקע, וקרקע אינה גזולה, ונמצא דאין כאן סוכה גזולה. ולכך כתבו תוס' דאין זה דומה לקרקע, דקרקע אינה גזולה משום שהיא ברשות הבעלים, אבל עצים אלו הגם שדינם כקרקע, אבל מ"מ למעשה הרי יצאו מרשות הבעלים, ובאופן זה הם גזולים אף שדינם כקרקע, ושפיר מצאנו סוכה גזולה הפסולה ממיעוט הכתוב.

והקשה רעק"א (בגליון הש"ס שם), שהרי עבדים אפשר להעבירם לרשות הגזול, ואפ"ה ילפינן (ב"ק קיז:) מכלל ופרט וכלל למעט עבדים שאינם גזולים משום

כ' תשרי יומא דהילולא של בעל הפלא יועץ

רבי אליעזר ב"ר יצחק פאפו זי"ע הבטיח:

'ממי שאקבל ממנו טובה, אשתדל לשלם לו במיטבא,

ולבקש רחמים עליו'

מנהגן של ישראל תורה שעושים חתני תורה בשמחת התורה, וזמן שמחה הוא לכל ישראל, ישמח ישראל בעושיו שמחה של מצוה לגומרה של תורה, וכן המרבה לשמוח ובפרט בעת שעושים השבע הקפות, מנהג חסידים ואנשי מעשה לפזז ולכרכר לפני הספרים בשירות ותשבחות ושמחות וגיל, והיא סגולה נפלאה לזכות לו ולזרעו לכתרה של תורה.

ומנהג החתנים להרבות קצת בסעודה ולשמוח עם אחוזת מריעיו שמחה של מצוה, ובדאי מצוה רבה היא, וצריכים מנהיגי הקהילות לתקן תקנות למעט בהוצאות כדי שלא יברח, ויוכל כל אדם עשות, כי ראוי לכל אדם לעשות גם את זאת פעם אחת בחייו, אך אלו דברים שאין להם שיעור שלא יהא מצוה בעבירה, ובמקום גילה שם תהא רעדה, וחס להו לזרעא דישאל ביום שמחת התורה לעבור על התורה ח"ו, רק ישמח ישראל בעושיו על פי התורה במדה ובמשורה, ובזה יזכו לכתר תורה ולראות בבנין בית הבחירה שיבנה בב"א. (פלא יועץ ערך חתן).

שהוקשו לקרקעות. הרי שהדין שקרקע אינה גזולה הוא מיעוט לכל קרקע, ואפילו קרקע שיכולה לצאת מרשות הבעלים ולעבור לרשות הגזול מ"מ אינה גזולה, ונשאר בצע"ג.

וקושיא זו, מלבד שסותרת מה שקבעו התוס': 'קרקע דבחזקת הבעלים עומדת ולכן אין קרקע גזולה', ואילו בעבדים ראינו שאינם גזולים אף שיצאו מחזקת הבעלים, נכללת בה גם קושיא על עיקר כוונת התוס' שכתבו דאע"ג שעצים אלו דינם כקרקע משום דכל המחבור לקרקע כקרקע דמי, מ"מ היות ויצאו מרשות הבעלים הרי הם גזולים אף שדינם כקרקע. ועל זה קשה מעבדים שדינם כקרקע ואינם גזולים אע"פ שיצאו מרשות הבעלים, וא"כ ה"ה עצים אלה כיון שהם מחוברים לקרקע ודינם כקרקע, אינם גזולים אע"פ שיצאו מרשות הבעלים.

ותירץ האבני נזר (יו"ד סימן קס"א), לפי מה שכתב הפני יהושע (ב"ק קיז:), דמה שממעטים שקרקע אינה גזולה, היינו לענין השבה, שאם ניזוקה אינו צריך לשלם את ההפסד, אלא מחזירה לנגזל כמו שהיא ואומר לו 'הרי שלך לפניך', וכן לענין שאין הגזול קונה אותה בשינוי, כגון אם חפר בה בורות שיחין ומערות. אבל למעט מאיסור 'לא תגזול' - לא שמענו ממיעוט הפסוק שם, היות שהפסוק הממעט קרקע מיידי בענין השבת הגזילה ולא בענין האיסור לגזול. אבל התוס' (ב"מ סא. ד"ה אלא) סוברים שאפ"ה אין עוברים ב'לא תגזול' על גזילת קרקע, דסברא הוא, כיון שאי אפשר להזיז את הקרקע ממקומה.

לפ"ז נמצא, שבמקום שאפשר להזיז את הקרקע ממקומה, הגם שאינה גזולה לענין חיוב השבה ואונסים, מ"מ הגזול עובר

שהפסוק הממעט קרקע מיידי בענין השבת הגזילה ולא בענין האיסור לגזול. אבל התוס' (ב"מ סא. ד"ה אלא) סוברים שאפ"ה אין עוברים ב'לא תגזול' על גזילת קרקע, דסברא הוא, כיון שאי אפשר להזיז את הקרקע ממקומה. לפ"ז נמצא, שבמקום שאפשר להזיז את הקרקע ממקומה, הגם שאינה גזולה לענין חיוב השבה ואונסים, מ"מ הגזול עובר

שהפסוק הממעט קרקע מיידי בענין השבת הגזילה ולא בענין האיסור לגזול. אבל התוס' (ב"מ סא. ד"ה אלא) סוברים שאפ"ה אין עוברים ב'לא תגזול' על גזילת קרקע, דסברא הוא, כיון שאי אפשר להזיז את הקרקע ממקומה. לפ"ז נמצא, שבמקום שאפשר להזיז את הקרקע ממקומה, הגם שאינה גזולה לענין חיוב השבה ואונסים, מ"מ הגזול עובר

שהפסוק הממעט קרקע מיידי בענין השבת הגזילה ולא בענין האיסור לגזול. אבל התוס' (ב"מ סא. ד"ה אלא) סוברים שאפ"ה אין עוברים ב'לא תגזול' על גזילת קרקע, דסברא הוא, כיון שאי אפשר להזיז את הקרקע ממקומה. לפ"ז נמצא, שבמקום שאפשר להזיז את הקרקע ממקומה, הגם שאינה גזולה לענין חיוב השבה ואונסים, מ"מ הגזול עובר

כ"ג תשרי שמחת תורה

יומא דהילולא של הגה"צ רבי בנימין ב"ר לוי חזקוני זצ"ל בעל 'אמרות טהורות'

אם לא עכשיו אימתי?

עכשיו הזמן לזכות לברכתו והבטחתו

"ואני מברך בברכה המשולשת בני חיי ומזוני לכל הלומד בספרי זה אפילו פעם אחת בשבוע, ברך ה' חילו להיות מוצלח בנכסיו בזכות הרבנים הנזכרים פה, 'אריך ימים ושנים ביראת ה', וכל ימיו יהיה דשן ורענן וינצל מכל צרה וצוקה!"

מליץ יושר מול מגיד פשע

אם לא עכשיו אימתי?

עכשיו הזמן לגמור המקח עם צדיקים מליצי יושר

'מקח בלייבט מקח'

עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה

עשה מה שהבטחתנו!

פאר א נדבה פון \$250 פאר גליון מליצי

יושר וועט מען מוידע זיין ביי די ציונים פון

די פלאצקע גאון - ווארשא, אבני נזר -

סוכאטשוב, צדקת הצדיק - לובלין, ילקוט

סופר - פאקש, לב העברי - הר הזיתים, ר'

יוסף ענגיל - ויען, בן לאשרי חזון יחזקאל

שערי זבול - הר המנוחות

אז איר האט מקיים געווען די צוואה, און

יעצט איז די צייט פאר זיי מקיים צו זיין

זייערע הבטחה!

געדענקט "מקח בלייבט מקח!"

732-510-0560 gilyonmy@gmail.com

סגולה פאר ערליכע קינדער

סגולת אריה"ק כהדרת הרה"צ מאראד זצ"ל

**אריינברענגען יאט חטא אין אייערע קינד
דורך א שטיין ביי קברי צדיקים.**

וואס טוהט מכן דורות ישרים:

- א ת"ח יורש וואס טוהט עס שוין אסאך יאהרן צו העלפן אידן, וועט עס טוהן פאר אייער ישיעה פרייוואט, באמנות, קאנפידענשעל.
- יעדע נאמען איז א באזונדערע שטיין, באזונדערע עבודה און תפלות פאר א לענגערע צייט, אלעס ווערט געטון מיט גרויס איבערגעבענקייט, מיט כוונה, במתינות, אזוי האט עס די ריכטיגע כח.
- מ'שרייבט די גאנצע נוסח אויפן שטיין סיי פאר מען באקט די חלות און סיי נאכדעם אזוי ווי אלע שיטות, די שטיין בלייבט אין דעם אויווען פאר 2 מאנעטן.
- מ'זאגט די תפילה 18 מאל אויפן שטיין, ביי די ריכטיגע צייטען.
- מ'לאזט איר וויסען ווען די שטיין ווערט געבאקט, שווארץ ער רען להפסל, כדי איר זאלט קענען מיט זאגן די תפילה.
- די ת"ח ניט אליין צום ציון און מתפלל, נאכדעם וואס ער רופט נשמת הצדיק אל קברו (המקובל מ'רשמו משה).
- די שטיין ווערט באגראבען ווי די ריכטיגע וועג, און אזוי זעהט מען עס נישט.
- מ'קען אויך אפנעמען די שטיין און עס אליין אראפלייגן ביי וועלכע צדיק איר ווילט.
- מ'קען באשטעלן אסאך שטיינער כדי מ'זאל עס לייגן ביי אסאך צדיקים.

דאק אויך דעם מקובל'דיגע אופן פון **מכן דורות ישרים** זעהט מען ווי עס ווערט מקיים די ווערטער פון אריה"ק אויפן הארץ: **יבנה הבן (אנשינו) זין הארץ צו אדישקייט, שיתפס לב לשמים (לשם טובה) (ס'רשינו) די גאנצע מענטש, וזאת מלאים (וועסט ווען וואונדער),** מקען עס געבן פון מעשה.

פאר פרטים רופט-עקסט מכן דורות ישרים

917-635-3883 dorosyesharim@gmail.com

**צופרידענע
עלטערען פון
מכן דורות
ישרים זאגן:**

”מיי קינד איז געווארען א אנדערע מענטש, ער לערנט מוסר, ער וויל ענדיגען א מסכתא

”מיי זון בעהט אויך 5 מינוט פאר סוף זמן קריאת שמע

”מיי יצחק האט ארויפגעלייגט א פילטער

”איר האב נישט געהאט קיין מנוחה פארדעם, נישט וויסענדיג וואס מ'זאגט דורות ישרים

”כ'האב אנגעהויבן זען העלחה מיט מיינע קינדער נאכדעם מנדב זיין פאר מייין חברים קינד

צער, והמצטער פטור מן הסוכה. אכן מקור הנוסח הוא מפסיקתא, דאיתא בפסיקתא (דבר כהנא נספחים ב'): מצות סוכה אחר יו"ט אחר שנמחלו העוונות, אולי נתחייבו גלות, תהיה מצות סוכה בבל בבל, דכתיב (מכה ד'): 'ובאת עד בבל שם נתנצלו ומשם יגאלך ה' מכף כל אויביך'.

ולהבין מה שמזכיר דייקא גלות בבל, הלא אנחנו משועבדים בכל הארבע מלכויות. אכן גלות בבל מרמז שכל ענין הגלות הם רק לטובת ולישועת ישראל, כמו שהיה בגלות בבל התחלת יגדיל תורה ויאדיר, ויותר זכו ישראל בבבל ממה שזכו בארץ, כי שמעתי מאדמו"ר הקדוש זצלה"ה שבעת שגלו לבבל כולם הלכו במר נפש, ויחזקאל הלך בשמחה רבה, והיינו מפני שיחזקאל הרגיש אור הקדושה אשר יורח הקב"ה לישראל בבבל יותר מבהיותם יושבים על אדמתם. וכן היה שנתגלה ליחזקאל מה שלא נתגלה לשום נביא וחזוה, כדאיתא בזו"ה (ח"ב ב): 'ושם בבבל התחיל התפשטות הדברי תורה שבעל פה, ואמרו חז"ל (שיר השירים רב ד:ב) הרבה צדיקים העמדת בחורבנה יותר מישובה, והרבה גזירות גזרתי עלי וקיימתים יותר ממה שגזרתי עלי. והכל היה מאנשי כנסת הגדולה שהיו בבבל, כי כל הגזירות והסיגים שלא נאמרו מי עשהם כולם, הם מאנשי כנסת הגדולה שתיקנו לישראל לצורך קדושת ישראל ביתר שאת ויתר עוז. ומצינו במשנה (ריש אבות) שמעון הצדיק היה משיירי אנשי כנסת הגדולה, ואמר 'והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה', שמסרו נפשם להעמיד תלמידים הרבה להרביץ תורה בישראל, ומצינו בימי אחשורוש שהיו בגלות וקיבלו עליהם התורה שבעל פה מרצונם מצד אהבת הקב"ה, כי כפיית ההר בסיני היה על תורה שבעל פה (כדאיתא בתנחומא נח ג'), שלא רצו לקבל מרצונם כי צריכה יגיעה ולמאס תענוג עוה"ז. ואמנם בגלות קיבלו עליהם התורה שבעל פה באהבה ובשמחה. ומצינו אח"כ שכל התורה שבעל פה נתגלה להם בגלות בבל, ורב יהודה אסר לגמרי לצאת מבבל לארץ ישראל (כתובות ק:). והגלות בעצמו גרם לישראל להתפשטות התורה הקדושה, דכתיב 'כי ברוב חכמה רוב כעס', שהרוב הכעס גורם להתגלות רוב החכמה, כי ברוב חכמה נתקן רוב הכעס, וזה שמביא

חדש מבית מכון מליצי יושר

הגדרות אבני נזר - על ענייני מילה

ליתר פרטים, וכן לקבלת גיליון "מליצי יושר" בכל שבוע:
gilyonmy@gmail.com 732.510.0560

דהרי קרקע אינה נגזלת, א"כ נימא דאין זו סוכה גזולה, כיון דגוף חפץ המצוה אינו גזול, והמיעוט של 'לך' למעוטי גזולה נאמר על עצם הסוכה שלא תהיה גזולה, ולא על מעשה קיום המצוה שלא יעבור אז על איסור גזל.

ותירץ האבני נזר, דא"כ דמצד 'לך' ליכא פסול רק אם עצם הסוכה היא גזולה, אבל לפי מה שכתב הריטב"א (סוכה כט): דיסוד הפסול של סוכה גזולה הוא גם מטעם 'מצוה הבאה בעבירה', לכן גם היכא דאין הסוכה בעצמה גזולה, אבל כיון דהגברא עבר על איסור גזילה בשעת ישיבתו בסוכה, לכן לא קיים המצוה. דמצד הפסול של 'מצוה הבאה בעבירה' פסול גם אם אין הסוכה בעצמה גזולה, כיון דעובר עבירה בשעת ישיבתה בסוכה.

וז"ל האבני נזר: ועי' בריטב"א דפסול סוכה גזולה כעין מצוה הבאה בעבירה, ועל כן כיון דעובר עליה בלא תגזול, ודאי פסול, עכ"ל.

[אבל כמה אחרונים סוברים, דהיכא דעובר עבירה בבת אחת עם עשיית המצוה, לא מיקרי 'מצוה הבאה בעבירה', כיון דלא חייל על המצוה גופא שם פסול ועבירה, דרק היכא דחל על המצוה גופא שם פסול ועבירה, כמו לולב הגזול דחל על הלולב שם 'גזול' דהוא גופא עבירה, אז פסול למצוה.

ולפי יסוד זה ביאר הגר"ח דלכך יוצא אדם בסוכה גזולה היכא דתקף חברו והוציאו מסוכתו, מפני שקרקע אינה נגזלת (לדעת חכמים סוכה לא), דאע"ג דהגברא עבר על איסור גזילה, ליכא בזה פסול של מצוה הבאה בעבירה, משום דבארקע אין חלות שם גזילה בחפצא, דהחפצא של הקרקע אינו נחשב לגזול לכל דיני גזילה כמו חיוב אחריות וקניני גזילה, דאיכא רק מעשה עבירה של גזילה, ועבירת הגברא בבת אחת עם קיום המצוה אינה נחשב מצוה הבאה בעבירה. ולכן הקורע באיסור בשבת על מתו והאוכל מצה אגב הוצאה מרשות לרשות בשבת שפיר יוצאים ידי חובתם, מפני שלא חל על החפצא של המצוה שם עבירה. ומהאי טעמא סבר הגר"ח (שיעורי רבנו חיים הלוי ב"ק ב"מ ב"ב עמוד קכ"ז, רשימות שיעורים ב"ק עמוד שנ"ב), דלולב שאול שלא מדעת כשר למצוה, דלא מיקרי מצוה הבאה בעבירה, כיון דאין לשואל בלולב עצמו חלות שם פסול של גזול].

לע"ג הג"ר משה מרדכי ב"ר שמעון יהודה הכהן שקופ זצ"ל
יא"צ כ' תשרי

ובזכות צאתי מביתי החוצה יחשב לי זאת כאילו הרחקתי נדוד. בנוסח יהי רצון כשנכנסים לסוכה אנחנו אומרים 'ובזכות צאתי מביתי החוצה יחשב לי בזאת כאילו הרחקתי נדוד', ויש נוסחאות יותר מפורש 'ובאם נתחייבתי גלות יחשב לי כאילו הרחקתי נדוד'. ולכאורה איך יתכן שיהיה מצות ישיבת סוכה נחשב לגלות, ובפרט כי גלות הוא ענין

שם (עמוד תרנ"ה) אם איכא פסול של מצוה הבאה בעבירה בטוען טענת גנב (-הטוען שגנב מביתו לולבו שחברו נתנו לו בתור פקדון, ונשבע שאין ברשותו, ושוב באו עדים ששקר טען דהפקדון זה אצלו), דזה תליא חל על החפצא שם גזול.

א שיעורי רבנו חיים הלוי (ב"ק ב"מ ב"ב עמוד קכ"ז), תורת חסד (א"ח סימן ל"א), בנין ציון (סימן מ"א), שפת אמת (דף כט: ד"ה עזר י"ל דלהכי), ציצ הקדש (ח"א סימן א' אות ה'), שערי ישר (שער ג' פ"ט), חידושי ר' ראובן (סימן ג').

ב'כ"כ בקהלות יעקב (סי' כ"ב אות ג'), דלא שייך לומר דאיכא בזה פסול של מצוה הבאה בעבירה, כי רק במקום דחל שם גזול על גוף החפץ אז נפסל משום מצוה הבאה בעבירה. וראה ברשימות שיעורים

אבל בתחילה כשהיה סבר כי יוסף איננו, חשב בלבו כי יש בו איזה חטא ויתואר בו מיתה מרגע לרגע, ועל כן כאשר ראה יעקב את פני יוסף, אמר 'אמותה הפעם', היינו רק פעם אחת, ולא פעם אחר פעם.

והנה כי כן היה אצל משה רבינו אשר לא מת רק ביומו האחרון עת נמלאו לו ק"כ שנה, ולא מרגע לרגע כאשר בני אדם. וזה הכוונה 'ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו', כי בשאר כל אדם לא יתואר בעת מיתתו לומר כי מת בכך וכך שנים, כי הרי מת בכל רגע, כל רגע כליל תחלוף וימות משעה לשעה, לא כן במשה רבינו הוא היה 'בן מאה ועשרים שנה' גם 'במותו', ואז היו כל השנים תמימים, ולא מתו מקודם, כי 'לא כהתה עינו ולא נס ליחו'. וזה כוונת הספרי לא נס ליחה גם עכשיו, כי לא אפסו כוחותיו, ולא נפרד ההרכבה האנושית אצלו, אלא מת על פי ה' רק בפעם אחת, והיו 'שנותיו תמימים', כי לא מת מקודם מרגע לרגע.

לע"נ ליבא ב"ר הלל ליכטשיין ע"ה אשת בעל לב העברי יא"צ י"ז תשרי

לעיני כל ישראל בראשית ברא. אפשר לומר כי מובא בתיקונים (תיקון ט')

'בראשית' הוא נוטריקין 'רא שבת', כי הוא תכלית הבריאה, וכל ימי המעשה הם הכנה לשבת, וזה לישראל, כי עכו"ם ששבת חייב מיתה, ולכן הכי נמי ישראל הם תכלית הבריאה, כפירש"י 'בראשית' בשביל ישראל שנקראו 'ראשית', על כן נדרש סמוכין 'לעיני כל ישראל בראשית ירא שבת', משא"כ לאוה"ע. עוד יש לומר על דרך זה, דהנה בתיקונים (תיקון כ"ח) איתא, 'בראשית' נוטריקון 'ירא שבת', והנה סימנים לאומה זאת הוא מדת הבושה, כדאמרו ביבמות (דף עט.), וכמו שאמרו 'בושת פנים לגן עדן', וזה הסימן של 'כל ישראל' 'בראשית ירא שבת', דזה סימנו של ישראל.

ויאמר ה' אל יהושע משה עבדי מת ועתה וגו'. צ"ע למה צ"ל משה מת, הלא כבר מפורש כתוב בתורה 'וימת שם משה עבד ה'.' ואפשר לומר, מאחר 'אשר לא ידע איש את קבורתו', וסלק"ד שנעלם, כאשר כבר היה כן כאשר עלה בהר מ' יום, שאמרו 'לא ידענו מה היה לו', ושוב בא, וכמו תלמידי אלישע שהלכו לבקש את אליהו הנביא, לכן אמר כי עתה מת באמת, ולא נעלם בלבד.

ועוד אפשר לומר לפי מה שאמרו (סוטה יג:) דעדיין משה חי ועומד ומשמש, וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, לכן זכותו של משה שנתגדל לאחר מיתתו, יהושע נכנס ויורש, וזה שאמר 'משה עבדי מת, ועתה קום עבור את הירדן', וכדכתיב אצל יצחק 'ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק'.

לע"נ הג"ר יצחק אייזיק ב"ר משה יוסף גורלינק צ"ל יא"צ י"ד תשרי

הישן בשמיני בסוכה עובר על כל תוספי המבי"ט (בית אלקים שער היסודות פל"ה) כתב, דעיקר הציווי שלא להוסיף בתורה הוא בתורה שבע"פ. והקשה הגר"י ענגיל

הגדרות אבני נזר - מהדורת לאנדא

על פרשיות התורה ומועדים

עם ביאורים הארות והערות

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המוכרות
ליתר פרטים, וכן לקבלת גיליון "מליצי יושר" בכל שבוע: gilyonmy@gmail.com

הופיע ויצא לאור

"הגיד אדמו"ר זצוקללה"ה קודם פטירתו שאם ילמדו בספרים שלו, יהיה למגן ולעזר גם אחר פטירתו ממש כמו בחיים"

(ארץ צבי עז'ת עמ' רמ"ב)

מלוקט מתוך גליונות "מליצי יושר" שיוצא לאור עולם מדי שבוע בשבוע

ונפסדים. וזה כוונת הכתוב 'זרמתם שנה יהיו בבקר חציר יחלוף בבוקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש', כי אומרים חוקרי הטבע, כי גם עשב השדה לא יצמיח בתחלת הקיץ, ובסוף הקיץ ימולל ויבש, גם החציר לא יציץ בבקר, ובערב יתייבש, כי כל זה הוא רק לפי עיני האדם, אשר לא יראה בתחלת כליון עשב השדה והחציר, אבל באמת ישלוט בהם הכליון תיכף בשעת הצמיחה, אך אינו מורגש לחוש הראות

הפסוק 'משם יגאלך ה' מכך כל אויבך', היינו היצה"ר (כמו שאמרו בסוכה נב:), שהוא עיקר האויב לישראל, וע"י הדברי תורה נתקן גם הלב כסיל ונעשים לב אחד להקב"ה. וכמו כן מצות סוכה תיכף אחר יוה"כ שנמחלו העוונות לישראל נעשים בריה חדשה להתקרב להקב"ה, מרמז לנו שהגלות הוא להרבות קדושתינו ותיכף אנחנו נכנסים למצוה ולקדושה, וסוכה גם כן מגנת עלינו כי היא הפריסת סוכת שלום, ואנחנו יושבים בסתר עליון ומצלת אותנו שלא יוכלו האוירים לגשת אלינו.

לע"נ ראכיל ב"ר דוד יהודה ע"ה אשת בעל ילקוט סופר יא"צ ש"מ"ע

ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס ליחה. איתא בספרי: 'ר' אליעזר בן יעקב אומר אל תהי קורא 'לא נס ליחה', אלא 'לא נס ליחה עכשיו', כל הנוגע בבשרו של משה לחה פורחת אילך ואילך. הכוונה כמו שכתב בספר פלגי מים עה"פ זה, לפי מה שכתבו החוקרים כי אין המות שולט באדם ההמוני ברגע האחרון עת תצא רוחו ונשמתו והגוף ישוב לאדמתו, רק תיכף כשנולד האדם ימות לרגעים, לאשר כי כל הדברים הטבעיים הוים

נפסדים. וזה כוונת הכתוב 'זרמתם שנה יהיו בבקר חציר יחלוף בבוקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש', כי אומרים חוקרי הטבע, כי גם עשב השדה לא יצמיח בתחלת הקיץ, ובסוף הקיץ ימולל ויבש, גם החציר לא יציץ בבקר, ובערב יתייבש, כי כל זה הוא רק לפי עיני האדם, אשר לא יראה בתחלת כליון עשב השדה והחציר, אבל באמת ישלוט בהם הכליון תיכף בשעת הצמיחה, אך אינו מורגש לחוש הראות תיכף, כי אם בסופם יתראה לעין כל כי העשב והחציר נתייבשו לגמרי. וזה שאמר 'בבוקר כחציר יחלוף', ופירש"י 'מיד חלף', רק לא יתראה לעין הראות, ועד בא הערב ימולל ויבש, כי בכל רגע ישלוט בו כח היובש, וזה 'יצץ וחלף' יחד, ובערב יתראה גם לחוש הראות המלילה והיבשות.

וממשיל לזה חיי האדם, כי כחציר יחלוף, ומיום הולדו ישלוט בו כח המיתה, אמנם כל זה באיש ההמוני אשר לא יגביר הרוחני על החומרי ושולט בו כח הטבעי, אבל בצדיק אשר כולו קודש לה', לא ימות מרגע לרגע מיום הולדו, כי אם בפעם אחת עת יבא קצו אחרי כלות ימיו ושנותיו, וכדאיתא במדרש (בר"ר נח:) 'יודע ה' ימי תמימים, כשם שהם תמימים, כך שנותיהם תמימים, כי הצדיקים לא ימותו בחייהם מרגע לרגע, רק בפעם אחת עת בא קצם, ע"ש.

ובזה יש לפרש מה שמצינו בקרא 'ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראיתי את פניך', ופירש"י: 'סבור הייתי למות שתי מיתות וכו', עכשיו שעודך חי לא אמות אלא פעם אחת. ובתרגום יונתן שם כתב: 'במיתא דמיתין צדיקיא אנא מית'. ולפ"ז יובן היטב הכוונה, דהרי אמרו במדרש דסימן היה מסור אצל יעקב אבינו אם לא ימות אחד מבניו בחייו לא יראה גיהנום, ויהיה לאות כי אין בו חטא, וא"כ לא יתואר בו רק קץ הסופי, ולא ימות רק פעם אחת.

"הופיע ויצא לאור"

הגדרות חזון יחזקאל

על התורה ומועדים עם ביאורים הארות והערות

מלוקט מתוך גליונות "מליצי יושר" שיוצא לאור עולם מדי שבוע בשבוע

הג"ר שלום אייזיק צ"ל בעת הספדו בשעת הלוייה של מרן בעל החזון יחזקאל, הכריז: "נצטויותי מאת רבינו לפרסם שהבטיח שימליץ טוב למי שילמוד בספריו, וכן למי שימצי את חידושי תורתו" (רבבות אמרים או"ח ח"ב עמ' רמ"ח)

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המוכרות
הפצה ראשית: גרינפלד
718.693.5103

ליתר פרטים, וכן לקבלת גיליון "מליצי יושר" בכל שבוע: gilyonmy@gmail.com 732.510.0560

מוסרי הג"ר אלחנן יוסף הרצמאן זצ"ל

'מבטיח אני להעושים לטובת נשמותי' אלחנן יוסף בן שמואל וצפורת, להתפלל בעדם שיהיה נפקד בכל מה שצריך במהרה דין'

בנוהג שבעולם כשבני זוג מתחתנים, מיד הכל מתעניינים ושואלים אותם איך הם מסודרים בדירה ברהיטים ובפרנסה, ביחוד דשים בנושא זה של הדאגה לסידור הזוג המחותנים הורי הזוג, שכל שיחם ושיגם בזאת לפני החתונה וגם לאחריה. יש הורים שמקדימים להקדיש דאגתם בנושא זה כבר מיד עם בא ילדם לאויר העולם, ולמן היום הראשון להיולדו הם חוסכים כסף יום יום ומפקידים לצורך הנדונה וסדור הזוג, ורבים הם גם הבנים שנוטשים את הגמרא בגיל מוקדם מפני שהם מתחילים לדאוג לסדורם אחרי נשואיהם, הנושא הזה הפך לדאבון לב לשיגרה בפי הכל לשיחת הבריות יום יום וכמעט נעשה ענין של מנהג המדינה.

ועתה נבואה חשבון ונתבונן היטב בדבר, עוד לא היה דור כדורנו שסידורי החיים שלו היו כל כך ימים ונוחים, לחיצה קלה בכפתור ואור החשמל מאיר בכל פינה, תנועת אצבע במכשיר הגז והאש מוכנה לבישול, הפעלה ללא כל התאמצות יתר של מכות הכביסה והכביסה מוכנה נקיה ויבשה, ובנוסף לכך יש בדורנו כל מיני קופסאות מאכל המוכנות ומזומנות מיד לאכילה.

לעומת זאת כמה היה צריך להתאמץ בדורות הקודמים בהכנת כל מיני חומרים והפעלתם עד שהצליחו להאיר את החשיכה, כמה היו צריכים לנפח את האש בעצים הרטובים עד שהאש היתה ללהבה, ולבסוף ריקה היתה הקדיירה. למרחק רב עד הנגה היה צורך להטלטל עם הכביסה ביום של קור, ולא במהרה ולא בנוח היו מייבשים את הבגדים המכובסים על חבלים מתוחים, א"כ איפוא הכל שפיר ויפה היום, אבל לצערנו עוד לא היה דור שהיה עצבני כל כך מרוגז חסר סיפוק כדורנו אנו, מעולם עוד לא היו כל כך הרבה טרגדיות משפחתיות כמו היום.

תולדות בעל החזון יחזקאל ז"ע

הרב מנחם עזרא בנו של בעל החזון יחזקאל כותב כך: ראשיתו בדרך הארוכה של הרבנות היתה בעיר 'סמאליאן', איך זה קרה שמתנגד ליטאי נתמנה לרבה של קהילה שכל כולה אנשי חב"ד?

מעשה שהיה כך היה, כשהאדמו"ר הרש"ב נבג"מ חיפש ראש ישיבה לשיבתו החדשה, יעצו לו להזמין את אבא, והוא אז כבן כ"ה שנה, ואז נסע החזון יחזקאל ללובאוויטש ועשה שמה כשבוע והגיד כמה שעושים רשעים רב בשיבה, והנה האדמו"ר הרש"ב נבג"מ השליט סדר זמנים מדויק בשיבה, ולאחר השיעור למדו סדר ב'תניא', כמו בשיבות ליטאיות יש סדר מוסר. אולם לאחר שיעוריו של אבא כשהבחורים סובבים אותו ומתפלפלים אתו בחידושי, קרה שכמה מהתלמידים אחרו את סדר ה'תניא', האדמו"ר נבג"מ אמר להחזון יחזקאל שהוא מעריכו כערכו אבל אינו מתאים לראש ישיבתו, ואז יעץ האדמו"ר הרש"ב את אנשי סמאליאן שימנו את החזון יחזקאל כרבה, למרות שבסמאליאן לא היו ליטאים, לא החליף החזון יחזקאל את נוסח התפלה והתפלל בנוסח הגר"א ואף לא שינה ממנהגיו.

כשיקרא פעם בגיטסהד וביקשוהו לדרוש לפני הבחורים, סירב ולא הועילו הפצרותיהם של ראשי הישיבה. הטיעון שלו היה שמיימי לא דרש בציבור לפני שהכין מראש את המשפט שבו יתחיל, ואת המשפט שבו יסיים.

עוד הוסיף ואמר לנו במשך ארבעים שנות כהונתו כדיין, ראה הרבה בעלי דינים שיכלו לזכות בדין, כי היתה להם טענה אחת צודקת, אבל הם השקיעו את כל המאמץ בטענות אחרות ולכן הפסידו, אני ראיתי את הטעות שהם עושים, אבל לא יכולתי לעזור להם, כי לדיין אסור להתערב בעניינים אלה.

'אמרות טהורות' להג"ר בנימין ב"ר לוי חדאד זצ"ל מג'רבה

כתב בהקדמת ספרו, וז"ל:

"והני מברך בברכה המשולשת בני חיי ומזוני לכל הלומד בספרי זה אפילו פעם אחת בשבוע, ברך ה' חילו להיות מוצלח בנכסיו בזכות הרבנים הנזכרים פה, יאריך ימים ושנים בירתה ה', וכל ימיו יהיה דשן ורענן וינצל מכל צרה וצוקה, אמן כן יהי רצון".

שמח זבולון בצאתך וישכר באהליך. ב' במסורה, הכא, ואידך 'ואל תשכן באהלך עולה'. ובירך יעקב פירש, שהמסורה באה לרמוז שיזהר האדם כשיחזיק ביד לומד תורה שילמוד בביתו, שישים עין פקוחה שלא יתחד אותו הלומד עם אשתו בבית, וזהו 'ואל תשכן באהלך עולה', ע"ש. ולפי דרכו יש לרמוז ד'אל תשכן באהלך עולה' ר"ת 'תובע', שיזהר שלא יבא הלומד להיות תובע אשתו לעבירה ח"ו.

ולענ"ד נראה לפרש המסורה לפי מה שאמרו רז"ל שהצדקה והחזקת ידי לומדי תורה וכל המצות הנעשות ממזונו של אדם, צריכים להיות ממזון של היתר דוקא, ולא ממזון הבא מגזל ועושה ועול ומרמה, וזהו 'שמח זבולון', כש'ישכר באהלך' שאתה מחזיק בידו, כי בצל החכמה בצל הכסף, רק בזאת צריך אתה להזהר ד'אל תשכן באהלך עולה', שהמזון הבא לידך מצד איסור שיהיה אל תשכינהו באהלך, כלומר התרחק מזה, ועי"ז 'שמח זבולון בצאתך'.

(גליוני הש"ס ר"ה כח:), וז"ל: צ"ע קצת מהיטן בשמיני בסוכה, דמפורש בתורה שבכתב 'בסוכות תשבו שבעת ימים', א"כ הרי ההוספה על תורה שבכתב, [וחזינן דגם בתורה שבכתב איכא כל תוסף]. וע"ע בשו"ת רב"ז (ח"ג סי' תתקט"ז) שכתב דטעמא דבל תוסיף, כי כל המצות יש להם ולמספרם סוד נעלם, והמוסיף או גורע בהם, מבטל ומבלבל הכוונה האלקית.

סוכות במדבר. בבית אלקים להמבי"ט (פל"ז) דן איזה מצות נהגו בהיות כלל ישראל במדבר, וכתב וז"ל: ואפילו מצות סוכה שהיא רמז לענני כבוד שסככו עליהם כל ארבעים שנה, אפשר שהיתה נוהגת במדבר מדי שנה בשנה, רמז למה שהיה הווה בכל השנה כולה שהיו מסוככים בענני הכבוד, כמו שהיו נוהגים שבעת ימי חג המצות באיסור חמץ ואכילה בליל ט"ו וחג השבועות שהם חובת הגוף וכו', ואפשר כי גם שחג המצות והשבועות נהגו במדבר, חג הסוכות לענין ישיבה בסוכה לא נהגו, שהרי היו מסוככים בענני כבוד ואיך יעשו סוכה תחת שם סוכה, ולכן אמר הכתוב 'למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבת', כי לא נצטוו במצוה זו מיד, כ"א לדורות הבאים אחרי דור המדבר, [וזה 'לדורותיכם'], עכ"ל.

וכתב הגר"י ענגיל (גליוני הש"ס סוכה יא:), וז"ל: עי' בית אלקים להמבי"ט שכתב

דאפשר שלא ישבו בסוכה במדבר, שהרי היו מסוככים בענני כבוד, ואיך יעשו סוכה תחת סוכה וכו'. וע"ע ברוקח (סי' ר"ט) דמשמע שם דלמ"ד סוכות ממש עשו להם, הותחלה מצות סוכה רק אחר שבע שכיבשו, ע"ש. ויש לעיין אם היו נוהגים במדבר דיני גוד ולבוד, דכיון דנאמרו יחד בהלכה עם דופן עקומה, ודופן עקומה ענינו רק בסוכה, א"כ י"ל דרק בזמן דדופן עקומה נוהגת, נוהגים ג"כ דיני גוד ולבוד, ע' כזה במוע"ק (דף ד.) בהלכה דעשר נטיעות ערבה וניסוך המים, דהואיל ונאמרו עשר נטיעות וערבה יחד עם ניסוך המים, לכן אין נוהגים רק בזמן ניסוך המים

היינו בזמן שביהמ"ק קיים, ע"ש. ואולם לומר דגם שיעורין חציצין לא נהגו במדבר, הואיל ונאמרו עם מחיצין, ויש במחיצין דופן עקומה דאין נוהגת אז, הוא רחוק בעיני.

לע"נ הב' יקותיאל יהודה ב"ר אברהם אלעזר פערקוון ז"ל יא"צ כ"ג תשרי

ומשה לא כהתה עינו. וכתב רש"י: אף משמת לא נהפך תואר פניו. וקשה לי מהו הרבנות דמשה רבינו, והרי אמרו (סנהדרין צב:): בשעה שהגלה נבוכדנצר הרשע את ישראל היו בהן בחורים שהיו מגנין את החמה ביופיין, והיו כשדיות רואות אותן ושופעות זבות. אמרו לבעליהן, ובעליהן למלך, צוה המלך והרגום, ועדיין היו שופעות זבות, צוה המלך ורמסום. ופירש"י: ועדיין היו שופעות - שהיתה נראית זיו תארם וצוה המלך ורמסום, עכ"ל. הרי שהיתה נראית זיום ותארם גם אחר ההריגה, לכן ציוה המלך ורמסום, הרי דגם הם לא נשתנה תארם לאחר מיתתם, וצ"ע.

לעיני כל ישראל בראשית ברא. לקשר סוף התורה 'לעיני כל ישראל' בתחילתה 'בראשית ברא אלקים', נראה דרש"י כתב 'לעיני כל ישראל' שנשאו לבו לשבר הלוחות לעיניהם, והסכים הקב"ה על ידו. ומהיכן למד לעשות כן, על זה מתרץ 'בראשית ברא אלקים', דהיתה אז שבירת הכלים, כמבואר במדרש (בר"ר פ"ג ז') שהיה בורא עולמות ומחריכן, עד שברא עוה"ז ואמר 'דין הניין לי, ודין לא הניין לי'. וכל העולמות עומדות על בסיס תורתנו הק', כאומנם (שבת פח.) על ה' ד'השש'. ועל כן כשראה שבבריאת העולמות היה שבירת הכלים, הבין מזה שגם בנתינת תורתנו הק' מוכרח להיות ענין כזה.

לע"נ הג"ר יחייא ב"ר אברהם זצ"ל יא"צ ט"ו תשרי

סוכה גבוהה למעלה מעשרים אמה. תנן בריש סוכה: 'סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה'. ולכאורה מדוע לא אמרו 'שהיא גבוהה מעשרים אמה'. וכתב החזון יחזקאל (ריש סוכה), וז"ל: להכי קתני 'גבוה למעלה מעשרים אמה', ולא קתני 'שהיא גבוה מעשרים אמה', כדי לומר לן שהסוכה והיינו הסכך היא גבוה - מעל גובה של עשרים אמה, דהיינו שחלל הסוכה הוא למעלה מעשרים אמה, והסכך הוא גבוה מהחלל. [וזה שאמרו 'סוכה' והיינו סכך 'שהיא גבוהה' מחלל של סוכה שהוא

סגולות יקרות מהרה"ק רבי אליהו ב"ר שלמה

גוטמאכר זי"ע

יא"צ כ"ד תשרי

סגולה לקבלת התפילה: בספרו (ריש מסכת תענית) כתב, שהסיבה שאין האדם נענה בתפלתו, הוא בגלל המקטריגים שאינם מניחים תפלתו לעלות למעלה.

והעצה לזה, שבעת שהוא זקוק לרפואה וכדומה, ילמוד איזה ענין בתורה העוסק בענין רפואה, ובשעה שלומד הרי שכינה שורה כנגדו, לכן יכין אז במחשבתו באמצע לימודו בקשתו לה' ויושע, כי אין המקטריגים תופסים מחשבות בני אדם ואינם יודעים כי בשעת לימודו הוא עוסק בתפלה, לכן יעלה תפלתו לה' בלי מקטריגים.

וז"ל: ברור אצלי אף בלי שום ראייה, רק מצד הסברא, דיש להתחכם שתתקבל התפילה ולהעמיס בשעת הלימוד מבוקשו בתוך תיבת הלימוד אשר מוציא מפיו, ויותר אם העמים [תפילתו] בלשון הקרא אשר הועמד הדרש עליו

סגולה להפוך מזל לטובה: ללמוד בספרו 'צפנת פענח' מאמור י"ד, ולכוין בתפילת מעריב בתיבות 'ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו'. (הבאנו המאמר בגליונות 'מליצי יושר' שנת תשפ"ג עם ביאורים והערות).

סגולה להינצל משונא: ללמוד בספרו 'צפנת פענח' מאמור א', ולכוין כוונות האמור שם. (הבאנו המאמר בגליונות 'מליצי יושר' שנת תשפ"ג, עם ביאורים והערות).

סגולה לישועה: ללמוד מסכת קנים עם פירוש הרע"ב ותוס' יו"ט, ופירוש 'קן מפורשת' מבנו הגר"ר צבי הירש זצ"ל, ואח"כ יעמוד ויאמר: אתה ה', חביבך ישראל לפניך, וחיבה יתירה נודעת להם שנקראו לך בנים, וזה הוא במה שבראת בין הריבוי מיני עופות הכשרים, שהם יותר מטמאים, רק תורים ויונים בתיים להביא קרבן לפניך מהם, ואנחנו דומים במידתנו להם, עשה עמי חסד כרחם אב על בנו' ויפרט בקשתו, שיהיה נענה, ואם לא יבוא ישועה, יעשה כן עד ג' ימים, בכל יום פעם אחד'.

להינצל ממגפה: ז"ל (יריעות שלמה): בעזה"י רואים אנחנו כי הצליח ה' ב"ה אותנו, והסיר החולי מעירנו בימים האלו, ובפרט כי משבת קדש פרשת וירא, אשר קראנו בבהכ"ס ובבהמ"ד הסדר כולה שמדבר מהצלות ותפילות אברהם אבינו ועקידה בעמידת השומעים, והארון הקודש נשאר פתוח מן ההוצאה ועד ההכנסה, ואף הנשים היו עומדות ביראת ה', ועל כלם בא ישועה, שהוקל החולי. 'ולדעתי יש בזה סגולה גדולה לעשות כן בשעת המגיפה ר"ל, [והיינו לקרות בתורה פרשת וירא] אף שאינה בשבוע של פרשת וירא, ואמנם יהיה במעמד אנשים ונשים וטף בעמידה באימה וביראה'.

מצוה נדירה שהמקיים אותה נוטל שכר כנגד כולם

כתב בשו"ע הרב (ת"ת פ"ב ס"א): 'מצות עשה של תלמוד תורה על כל אדם לעצמו ללמוד כל התורה שבכתב ושבעל פה כולה'. וכ"כ בסעיף י' וז"ל: ללמוד פעם אחת כסדר [תנ"ך] וכל התלמוד בבלי וירושלמי ומכילתא וסיפרא וסיפרי ותוספתות וכל המדרשים מתנאים ואמוראים כמו מדרש רבה ותנחומא ופסיקות וכו' וכו' וכו' והן ומדרשי רשב"י (-זוהר) כדי שיוכל לגמור כל התורה שבעל פה כולה פעם אחת בחייו, עכ"ל.

זה מצוה שרק יחידי סגולה מקיימים אותה, וקל מאד לקיימה אם מקציבים לזה זמן מועט בכל יום, ובה זוכים לקיים מצוה נדירה של מצות ת"ת ששקול כנגד כל המצות, ואין לשער גודל השכר שזוכים עבור זה בפירות בעוה"ז והקרן לעוה"ב

נתפרסם לזכות י.ב.ח.ה. לנחת דקדושה מכל י"ח

למעלה מעשרים אמה'. אבל אם חלל הסוכה הוא עשרים אמה, והסכך מונח עליו, אע"פ שהוא למעלה מעשרים כשרה.

לע"נ נדרה ב"ר אברהם עמרוני גברא ע"ה יא"צ כ"ג תשרי

נענועים בלולב. הנה במצות לולב מצאתי שהמקובלים מבארים דברים נפלאים, שיש ג' דברים בזה: (א) האדם העושה המצוה הזאת. (ב) המעשה שעושה המצוה. (ג) הוא הקול והדיבור בברכה, וזהו כדי להוריד האורות העליונים. והנה זה האור הוא במקום הסתום, שיסוד אימא נעשה מסך וסותם אותם של כל לירד למטה כנודע, ואף שיש באותו מסך נקבים שהאורות מאירים דרך שם, ואפילו שסתומים, אך מאירים מעט דרך הנקבים ונראים כמו כוכבים, שהוא סוד סכך הסוכה, שצריך שיהא נראה כוכבים מתוכו, הנה הם מאירים מלמעלה ממקומם דרך הנקבים, כמו כוכבים שקבועים בגלגל ומאירים דרך הרקיעים למטה, אבל אינם יורדים בעצמם למטה, ולכן צריך הנענוע לנענע הלולב הרומז לדעת, ששם אורות סתומים, שירדו הם בעצמם מאירים למטה ע"י הנענוע, והמשל בזה, אם תקח קמח בכברה אף שיש בכברה כולם נקבים, לא יפול הקמח ממנו, ומיד כשינענע את הכברה יפול הקמח למטה, ובאתערותא דלתתא אתער עובדא לעילא וכו'. ועכשיו נראה לי לומר, דכמו בכברה לא יכול ליפול הקמח עד שינענע, כך לגבי האורות העליונים לא ירדו האורות רק ע"י הנענועים לכל הצדדים ולסובב עצמו בגופו, וצריך לעשות ג' הולכות וג' הבאות עד החזה, ולהסתובב לדרום צפון מזרח ומערב, דבאופן כזה אז יורדים כל האורות העליונים, כמו הכברה והקמח שבלי נענועים הקמח יאר, וכך האורות העליונים, וצריך להסתובב ממש בגופו וכו'.

הספר שמסוגל לרפואה

יצא לאור הספה"ק

מנחה חדשה

שהמחבר הרה"ק מופת הדור

מורן רבי ברוך פינחס מסקאלע זי"ע,

כתב בהקדמתו

'אקוה לה' מי שיחזיק ספר זה בביתו, ובפרט מי שילמוד בו, כי זכות של תיבת בראשית ברא יגן עליו שיהיה לו רפואה לכל אבריו'

יצא לאור ע"י מכון טל אורות, מהדורת כיס נוחה במיוחד אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים ליתר פרטים אפשר להתקשר ל minchachadushe@gmail.com

הופיע ויצא לאור

ערוך לנר - ברכת הבית על מסכת בריית

מהדורה מפורטת בתכלית ההידור והיופי עם הגהות והערות ואפ"י תיקונים

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המובחרות ליתר פרטים: 718.854.9897

בשורה טובה

שוב יצא לאור הספר המבוקש ביותר

חלת לחם על הלכות חלה - ברכת הבית על מסכת חלה

במהדורה מפורטת בתכלית ההידור והיופי

אפשר להשיג הספר בחנויות הספרים המובחרות המענה ראשית: עם הספר - ר' מנחם לייבוש 347-822-0000 ודרכי יצחק מייזליק שליט"א 347-822-0000